

سه‌شنبه ۱۰ تیر ۱۴۰۴
وطن‌امروز | شماره ۴۲۵۴

ورزشی

گزارش

پایان انتظار پرسپولیس برای سرمربی جدید
معارفه؛ بزودی



پرونده جدایی اسماعیل کارتال از پرسپولیس بسته و وی پس از نیم‌فصل هدایت سرخ‌پوشان، از این تیم جدا شد. حالا باشگاه پرسپولیس با موقعیتی آشنا اما پراسترس روبه‌رو است؛ خلأ سرمربی روی نیمکت سرخ‌ها، این بار هم رضا درویش، مدیرعامل باشگاه، با چالشی مواجه است که پیش‌تر بارها آن را تجربه کرده؛ انتخاب و معرفی سرمربی جدیدی که بتواند تیم پرافتخار پرسپولیس را به روزهای اوج بازگرداند.

در سال‌های اخیر، روند انتخاب سرمربی برای پرسپولیس همیشه پر از تأخیر و کش‌وقوس بوده‌است. از جدایی یحیی گل‌محمدی گرفته تا دوران اوسمار وپه‌را، کارلوس گاریدو و حالا اسماعیل کارتال، هواداران سرخ‌پوشان مدت‌ها منتظر نشستند تا چهره جدیدی روی نیمکت تیم‌شان بنشیند. تلعن در انتخاب سرمربی، علاوه بر ایجاد نا رضایتی در میان هواداران، به طور مستقیم به از دست رفتن چند جام مهم برای پرسپولیس منجر شده است. بسیاری معتقدند اگر تصمیم‌گیری‌ها به موقع انجام می‌شد، سرخ‌ها می‌توانستند افتخارات بیشتری را در کارنامه‌شان ثبت کنند.

درویش پس از انتخاب اسماعیل کارتال در نیم‌فصل، بارها تأکید کرده بود مربی ترک برنامهریزی بلندمدت دارد و قرار است سرمربی پرسپولیس در فصل آینده هم‌باشند. کارتال نیز با همین وعده و امیدواری هواداران را نسبت به ثبات تیم در لیگ بیست و پنجم امیدوار کرد. حتی نقل و انتقالات باشگاه خیلی زود شروع شد و بسیاری از بازیکنان مدنظر کارتال جذب شدند. اردوی آماده‌سازی تیم نیز برنامهریزی شده بود تا پرسپولیس با تمرکز کامل به استقبال فصل بعد برود. نکته جالب اما این است که پیش از پایان سال گذشته، پرسپولیس با فلورن هاردوآنی سوییسی به توافقاتی رسیده بود تا نیم فصل آینده را بسته و تقویت کند اما ناگهان همه چیز تغییر کرد؛ شرایط برای کارتال و باشگاه به هم خورد و او به مدیران اعلام کرد می‌خواهد جدا شود. این اتفاق شوی که به بدنه تیم وارد کرد و هواداران را نگران کرد. نیک داستان تکراری انتخاب دیرهنگام سرمربی دوباره برای پرسپولیس رخ دهد. اما این بار شرایط فرق دارد. مدیران باشگاه پرسپولیس به وضوح قصد دارند دست روی دست نگذارند و برخلاف ۳ مورد قبل، این بار سرعت را در دستور کار قرار داده‌اند. قرار است در فاصله‌ای کوتاه و حتی پیش از شروع تمرینات رسمی در روز سه‌شنبه، نام سرمربی جدید اعلام شود تا تیم بدون فوت وقت کارش را آغاز کند. خبرهای موثق از مذاکره با یک گزینه خاص حکایت دارد که اگر توافق نهایی حاصل شود، تا روز جمعه مراسم معارفه برگزار می‌شود. این اقدام باشگاه، نوعی تضمین برای هواداران است که دیگر نباید انتظار طولانی و پلاتکلیفی را تحمل کنند و تیم زودتر وارد مسیر تثبیت و آمادگی برای فصل پیش رو شود.

پرسپولیس در آستانه فصل بیست و پنجم لیگ برتر، در وضعیتی قرار دارد که نیازمند آرامش، برنامهریزی دقیق و مدیریت هوشمندانه است. انتخاب سرمربی جدید یکی از حیاتی‌ترین تصمیمات است که می‌تواند آینده تیم را تعیین کند. هواداران پرسپولیس انتظار دارند فردی روی نیمکت بنشیند که ضمن شناخت دقیق از فوتبال ایران، بتواند با مدیریت فنی قوی، انگیزه بازیکنان را حفظ کند و ترکیب تیم را به بهترین شکل ممکن بچیند. در کنار این، باشگاه باید به سرعت هماهنگی لازم برای اردوی آماده‌سازی، تمرینات و برنامهریزی نقل‌وانتقالات را انجام دهد. هر تأخیر و اتلاف زمان می‌تواند لطمه جبران‌ناپذیری به آمادگی تیم و نتیجه‌گیری در فصل آینده وارد کند.

سال‌ها تجربه نشان داده هواداران پرسپولیس با صبر و بردباری همراه بوده‌اند اما در برابر ناگامی‌ها و تصمیمات ناپخته، انتقاد و ناراضی‌شان را هم به صراحت بیان کرده‌اند. این بار همه نگاه‌ها به مدیران و مسوولان باشگاه دوخته شده است تا بدون اشتباه، فرایند انتخاب سرمربی جدید را با سرعت و دقت انجام دهند و فصلی متفاوت برای پرسپولیس رقم بخورد.

چند انداز فصل جدید برای پرسپولیس روشن است؛ اگر انتخاب سرمربی در زمان مناسب و با برنامه دقیق صورت گیرد، هواداران منتظر دیدن تیمی باثبات و قدرتمند هستند تا بار دیگر نام پرسپولیس در صدر فوتبال ایران و آسیا بدرخشد.

در نهایت، این فرصت طلایی برای پرسپولیس است تا با معارفه سریع سرمربی جدید، دستان طولانی انتظار را به پایان برساند و فصل جدید را با انرژی و امید آغاز کند. روزهای سخت گذشته باید فراموش شود و تیمی نو با سرمربی جدید، آماده فتح قله‌های تازه باشد.

خبر

انصراف اردن از رویارویی با رژیم صهیونیستی در جام جهانی بسکتبال

تیم بسکتبال زیر ۱۹ سال پسران اردن حاضر به رقابت با حریف غاصب صهیونیستی نشد.

به گزارش ایسنا، تیم ملی جوانان اردن از دیدار مقابل تیم رژیم صهیونیستی در چارچوب مسابقات جام جهانی بسکتبال زیر ۱۹ سال انصراف داد. این تصمیم در ادامه موج گسترده حمایت مردمی از ملت فلسطین و محکومیت جنایات رژیم صهیونیستی اتخاذ شد. پیش‌تر نیز شماری از تماشاگران حاضر در سالن مسابقات، با در دست داشتن پرچم فلسطین، همبستگی خود را با مردم این سرزمین نشان داده و اعتراض‌شان را به جنایات رژیم صهیونیستی ابراز کرده بودند.

وضعیت مبهم استقلال ساپینتو ۴۲ روز مانده به مصاف سوپر جام

نگران انفعال

در نقل‌وانتقالات می‌دهند. در هر صورت، زمان برای ساپینتو به‌سرعت در حال ذوب شدن است. مرد پرتغالی باید در فاصله کوتاه، شناخت دقیقی از بازیکنان پیدا کند، ترکیب ایده‌ال را بچیند و یک تیم آماده و سر حال تحویل هواداران دهد. اما آیا واقعاً می‌شود در این بازه فشرده، تیمی منسجم ساخت که از همان گام اول، جام را لمس کند؟

آن سوی میدان، تراکتور ایستاده؛ تیمی که زیر نظر دراگان اسکوچیچ، یک فصل رؤیایی را تجربه کرد و قهرمان لیگ برتر شد. تراکتوری‌ها نه تنها ترکیب اصلی خود را حفظ کرده‌اند، بلکه روحیه‌ای جنگنده و تشنه جام دارند. برای آنها، سوپر جام فرصتی است تا دومین قهرمانی پیاپی را ثبت کنند و مهر تأیید دیگری بر پروژه موفق اسکوچیچ بزنند؛ یک تراکتور آماده و بی‌رحم، درست برعکس استقلال که هنوز نمی‌داند کی و چگونه تمرین کند. این تقابل، فراتر از یک بازی ساده است. سوپر جام همیشه بُعد روانی قدرتمندی دارد. نخستین جام فصل، می‌تواند مسیر آینده تیم را ترسیم کند و اعتماد به نفس بازیکنان و کادر فنی را به اوج برساند یا به کلی بر باد دهد. برای ساپینتو، این مسابقه فرصتی است تا رابطهای محکم با سکوهای آبی ایجاد کند و انتظارات انباشته‌شده پس از خداحافظی از لیگ را جبران کند. هواداران هنوز خاطره بازی تاریخی ۷ بر ۱ مقابل تراکتور را با ساپینتو فراموش نکرده‌اند. همان مسابقه‌ای که غرور تبریزی‌ها را شکست و یک تصویر نمادین از استقلال مقتدر در ذهن فوتبال‌دوستان نقش بست. اما حالا شرایط به‌طور کامل تغییر

کرده؛ تراکتور دیگر آن تیم آشفته و بی‌برنامه نیست، بلکه حالا یک مدعی بی‌رحم و بابرنامه است.

بزرگ‌ترین ترس هواداران استقلال، همین بالاتکلیفی و تأخیر در شروع تمرینات است. آنها با خاطرات تلخ شروع‌های ضعیف و از دست دادن جام‌ها در فصل‌های گذشته زندگی کرده‌اند و نمی‌خواهند بار دیگر همان فیلم تکراری را ببینند. از سوی دیگر، مدیریت باشگاه تحت فشار افکار عمومی و رسانه‌ها قرار دارد، چرا که باید پاسخ دهد چرا هنوز تکلیف اردوها، بازی‌های تدارکاتی و فهرست نهایی بازیکنان مشخص نشده است.

شاید این سوپر جام، بیش از هر زمان دیگری برای استقلال حکم فینال زودهنگام را داشته باشد. پیروزی در این مسابقه، می‌تواند مثل یک سکوی پرتاب عمل کند و به ساپینتو آرامش و تنش، ۴۲ روز مانده تا پاسخ این معما داده شود؛ پاسخی که بر زنجیرهای از بحران‌ها، حواشی و فشارهایی که می‌تواند خیلی

پنجمین فینال ساپینتو مصادف شد با سوپر جام ایران

فرصت انتقام



در کنار خط، دقیقاً همان چیزی بود که قیب می‌خواست. عالیشاه با یک ضربه آزاد مرگبار، فاتح شب شدو استقلال را برای دومین بار از قهرمانی بازداشت. ساپینتو بار دیگر در فینال شکست خورد؛ شکستی که هنوز هم مثل زخمی تازه در خاطر آبی‌ها مانده است.

اکنون، ساپینتو در دومین دوره حضورش در استقلال، دوباره در آستانه یک فینال است. سوپر جام ۱۴۰۴، جایی که استقلال باید با تراکتور قهرمان لیگ، نبردی جدی داشته باشد. تراکتوری که تحت هدایت دراکان اسکوچیچ، دقیق، منظم و بی‌رحم بازی می‌کند. تیمی که می‌خواهد برای دومین بار متوالی جام را بالای سر ببرد و پیام محکمی به کل فوتبال ایران مخابره کند.

در این سوی میدان، ساپینتو و استقلال با چالش‌های بزرگی دست‌وپنجه نرم می‌کنند. برنامه تمرینی مبهم، بازار نقل‌وانتقالات پر حاشیه و البته فشار هوادارانی که از مرد پرتغالی فقط یک چیز می‌خواهند: جام. برای ساپینتو،

قایید فینالی که نشان داد ساپینتو می‌تواند در بزرگ‌های حساس، تپیش را تا آخرین نفس زنده نگه دارد. پیروزی‌ای که شاید جرقه تولد یک مربی جاه‌طلب را روشن کرد.

اما سرنوشت، برای مرد پرتغالی قصه‌های دیگری هم نوشته بود. سالال ۲۰۲۲، او به ایران آمد تا جای خالی قهرمانی در سوپر جام را برای استقلال پر کند. استقلال قهرمان لیگ برتر بود و نساجی قهرمان جام حذفی. در دیداری نه‌چندان پر حادثه، امیراسلان مطهری دقیقه ۵۲ سند قهرمانی را امضا کرد. ساپینتو حالا ۳ جام داشت و رویای هت‌تریک قهرمانی، ذهنش را قفل‌لک می‌داد. ولی هر فینالی پایان خوش ندارد. سال بعد، استقلال در فینال جام حذفی به رقیب سنتی، پرسپولیس، بر خورد کرد. یکی از نفسگیرترین شهرآوردهای تاریخ، ترابی پرسپولیس را جلو انداخت و مرامند در واپسین ثانیه‌های وقت قانونی بازی را مساوی کرد اما اخراج ساپینتو و حضور نداشتن او

سکوتی سنگین بر سرنوشت مهدی طارمی سایه انداخته. مهاجمی که تا همین یکی دو فصل پیش، کاپوس دروازه‌بان‌های لیگ پر نغال بود، حالا در شمال بازیکنی نمی‌کنشند بر بیشتر از اینکه تهدیدی باشد برای حریف، باری است بر دوش اینتر. از آن مرد تمام‌شدنی پورتو، حالا فقط

یک نام باقی مانده که در فهرست فروش باشگاه قرار گرفته. مهاجمی که یک سال پیش با کلی تبلیغات و امیدواری از دراگوئن به جوزه مها‌تزا رفت، حالا تنها یک گل در سری آ و یک سری نگاه مشکوک مدیران ورزیده اینتر را در کارنامه‌اش دارد. وضعیت این روزهای طارمی، چیزی میان دلسوزی و سرززش است. نه آنقدر بد که او را یک خرید فاجعه‌بار بنامیم و نه آنقدر امیدوارکننده که منتظر فصل دوم درخشانش باشیم. واقعیت این است که اینتر، تیمی با جاه‌طلبی‌های تازه، جایی برای بازیکنی ۳۳ ساله با آماری نامیدکننده ندارد؛ بویژه وقتی تنها ۳ گل در ۴۳ بازی داشته باشد و تا ۲ تا از آنها هم از روی نقطه پالتالی است.

با این وصف، طبیعی است

کادوی شبانه برای والیبال ایران بعد برد برابر هلند

هموار شدن مسیر صعود



امتیازات رنکینگ بلغارستان در جدول فدراسیون جهانی کم شده؛ اتفاقی که به نفع ایران تمام شد و جایگاه چهاردهم تیم‌ملی کشورمان را مستحکم‌تر از همیشه کرد. حالا دیگر شاگردان پیائزما می‌توانند با خیالی راحت‌تر از رقابت با نزدیک‌ترین تعقیب‌کننده‌شان حرف بزنند و به‌جای نگرانی بابت رتبه جهانی، تمر کزشان را روی زمین مسابقه بگذارند. اما ماجرا فقط به حفظ رده جهانی ختم نمی‌شود.

این فینال می‌تواند حکم مرگ و زندگی را داشته باشد. اگر برنده شود، سومین قهرمانی و یک هت‌تریک رؤیایی در کارنامه‌اش ثبت می‌شود. اگر ببازد، رکورد شکست‌هایش در فینال‌ها به ۳ می‌رسد و آتش انتقادها در همان هفته‌های نخست دوباره زبانه خواهد کشید.

هواداران استقلال خوب می‌دانند این بازی فقط یک جام ساده نیست. این بازی، آغاز راهی است که می‌تواند فصل را از همان ابتدا روی نوار موفقیت ببندازد یا همه چیز را زیر سؤال ببرد. سوپر جام امسال، شاید مهم‌تر از همیشه، فرصت نجات حیثیت و ساختن یک استقلال تازه و باصلابت باشد. حالا همه نگاه‌ها به مرد پرتغالی دوخته شده؛ مردی که آمده تا بچکند، فریاد بزند، روی خط مرز جنون راه برود و در نهایت، جام‌ها را در آغوش بکشد. پنجمین فینال، یک ایستگاه تعیین‌کننده دیگر در زندگی پر فراز و نشیب اوست. آیا ریکاردو می‌تواند رویای هت‌تریک را زنده کند؟ یا تراکتور، اکدمیکای جدیدی می‌شود که جام را از دست او بیرون می‌کشد؟

پاسخ، فقط در زمین نقش جهان و در نبردی که روح و روان ۲ سرمربی را درگیر خواهد کرد، مشخص می‌شود. حالا باید دید ساپینتو این بار چه قصه‌ای خواهد نوشت؛ قصه‌ای با پایان شیرین یا یک تراژدی دیگر.

مقصد طارمی؛ جایی بین ترکیه و لیگ جزیره

شروع دوباره یا سقوط آرام؟

لیگ خشن، پرهیجان و البته پر از نگاه‌هایی که منتظرند ببینند آیا طارمی هنوز چیزی در چنته دارد.

از آن سو فولام و ناتینگهام، تیم‌هایی نیستند که آینده درخشانی را تضمین کنند. بیشتر سکوی پرتابی‌اند برای بازیکنانی که می‌خواهند دوباره دیده شوند اما لیگ برتر، لیگ بی‌رحم‌تری است از سری آ. لیگ پر نغال در انگلستان، اگر تا هفته دهم گل نزنی، کارت تمام است و بعد از است در ۲۳ سالگی بتوانی سرعتی را به بازی‌ات اضافه کنی که در پورتو هم نداشتی.

این‌ها همه پرسش‌هایی است که شاید در اتاق مذاکره ایجنت طارمی با مدیران باشگاه‌ها مطرح شود و البته پرسش‌هایی که هواداران تیم ملی هم با اضطراب به آن چشم دوخته‌اند، چرا که مهدی طارمی نه فقط یک مهاجم لژیونر، بلکه یک مهره کلیدی برای جام‌جهانی پیش‌روست. آینده او در اروپا، بی‌تردید بر فرم و روحیه‌اش در تیم ملی هم تأثیر خواهد گذاشت. و حالا اینجا! استاده‌ایم؛ در آغاز تابستان ۲۰۲۵، با طارمی‌ای که نه موفق است، نه شکست‌خورده، بلکه در مرحله‌ای میانی، سرد و مبهم قرار دارد که تنها خودش می‌تواند از آن عبور کند. شاید با رفتن به بشیکتاش، شاید با یک ریسک انگلیسی یا شاید... . بازگشت به جایی که خودش را پیدا کرده بود. طارمی در بزرگنهی است که نمی‌شود با لیخند از کنارش رد شد. با ققنوس می‌شود و دوباره بر می‌کشد یا آهسته و بی‌صدا، در خاطرات محو خواهد شد. فوتبال به ستاره‌های خسته رحم نمی‌کند؛ مخصوصاً وقتی ستاره دیر به اروپا رسیده باشد.

برای تیمی مثل ایران، دقیقاً همان چیزی بود که پزشک تجویز می‌کرد؛ هم از نظر روانی و هم از نظر فنی، حالا ملی‌پوشان در موقعیتی قرار گرفته‌اند که می‌توانند بدون فشار مضاعف، برنامه تاکتیکی روبرو پی‌آزایی محبوب را با دقت بیشتری اجرا کنند و با اعتماد به نفس کامل در بازی‌های آینده حاضر شوند. ۲ دستاورد بزرگ از این شب هیجان‌انگیز نصب والیبال ایران شد: حفظ موقعیت در رنکینگ جهانی و افزایش احتمال صعود به جمع ۸ تیم برتر لیگ ملت‌ها. شاید در ظاهر، این برد اوکراین ارتباط مستقیم به ایران نداشته باشد اما در دنیای حرفه‌ای ورزش، پیروزی‌ها و شکست‌های سایر تیم‌ها به اندازه تمرینات هر روزه اهمیت دارد. حالا چشم‌ها به هفته سوم رقابت‌ها دوخته شده است. جایی که والیبال ایران، با یک پشتیبانی معنوی قوی و با روحیه‌ای تازه، باید نشان دهد می‌تواند از این «کادوی دی‌آچال» به بهترین شکل ممکن استفاده کند. آیا شاگردان پی‌آزایی فرصت طلایی را به سکوی پرتاب خود تبدیل می‌کنند یا یک بار دیگر، تکرار اشتباهات قدیمی کار دست‌شان خواهد داد؟

پاسخ، فقط در میدان مشخص می‌شود؛ اما فعلاً بسته شادی او اوکراین، روح نازی‌ها به قلب والیبال ایران دمیده و شاید این همان قدم اول برای تحقق یک رؤیای بزرگ باشد.